

Два моря та унікал Сиваш

На чорноморському узбережжі (курортні селища Залізний Порт, Лазурне, Скадовськ, Гола Пристань, Генічеськ) створені найкращі умови для відпочинку: теплий м'який клімат, віддаленість від промислових підприємств, цілюще повітря, розмаїття різноманітної риби, свіжих фруктів і овочів, які вирощують у курортних селищах поруч із пансіонатами і базами відпочинку.

Є безліч варіантів активного відпочинку: прогулянки на яхтах і катерах, дайвінг, віндсерфінг і паратуризм, катання на водних атракціонах, катамаранах, скутерах. Для любителів екзотики – подорожі на безлюдний острів Джарилгач. Для любителів риболовлі – водойми Азовського моря (тут риби в десятки разів більше, ніж у Каспійському, Балтійському й Чорному). Для бажаючих зміцнити здоров'я – безліч відомих оздоровниць.

На тих, хто має намір відпочити з дітьми, чекає все-світньо відомий дитячий курорт «Скадовськ» з неглибоким морським дном (щоб дістатися глибини, потрібно йти морем майже два кілометри) та прозорою водою (морське дно та його мешканці – як на долоні). А ще – Арабатська стрілка з пляжем, який не має рівних у світі: піщана коса завширшки понад сто метрів та неглибоке тепле море (морські ванни тут можуть приймати навіть ті, хто зовсім не вміє плавати).

Саме тут відпочивальники зможуть випробувати дивну цілющу силу мертвого моря України – унікальної затоки Сиваш. На всій земній кулі є тільки п'ять соляних водойм таких масштабів (його площа понад 2 тисячі квадратних кілометрів) і такої цілющої сили, яка позбавила недуг багатьох хворих.

42

Фотофакт

У селі Чонгар (на півдні Херсонської області, безпосередньо на кордоні з Кримом) на відстані в 20 км по трасі стоять два потужні російські блокпости. Російські вояки вкопали в землю БТРИ, замінували поле.

За 20 км схожий табір заступали українські війська. І тут БТРИ вкопані в землю. Є намети під державним прапором України. Вогневі точки обкладені мішками з піском. Між блокпостами – два села: Чонгар і Миколаївка.

(За матеріалами інтернет-ресурсів).

8 березня 2014 р.

Одеса не купилася!

Одеса – місто-герой, а ще місто гумору та вільної економічної зони порто-франко. «Тут усе Європою дихає, віє». Так про Одесу на початку XIX століття казав відомий російський поет Олександр Пушкін. Тому більшість одеситів не сприйняли всерйоз «темники» російської пропаганди, які лунають з екранів переважно російського телебачення. Там деякі журналісти на кшталт Дмитра Кисельова разом зі своїм господарем паном Путіним намагаються «зомбувати» громадян бандерівцями, які нібито в Україні всіх б'ють та все руйнують, а ще влаштовують у Південній Пальмірі «гоніння на євреїв».

До речі, приводом для останньої дезінформації стала заява члена громадської ради при президентові Російської Федерації Олени Ніколаєвої:

«Я розмовляла нещодавно з подругою з Одеси, у мене в Одесі бабуся похована, там зараз починаються гоніння на євреїв. Як ми можемо підтримувати Захід в їхній позиції, коли там відбувається таке?!» – завила чиновниця.

При цьому плітка подається не у вигляді «зіпсованого телефону», а як факт, що відбувся.

Хотів би відзначити, що днями Голова Верховної Ради Украї-

ни, який за Конституцією України є виконувачем обов'язків Президента України, Олександр Турчинов призначив головою облдержадміністрації Одеської області представника «Фронту змін», єврея Володимира Немировського. Та й на київському Майдані одеська ланка стала найяскравішою в так званій єврейській сотні. Зрештою можна перелічити ще чимало євреїв-високопосадовців України, які обійняли найважливіші посади у владній структурі країни. І хто ж їх туди призначив? Бандерівці, фашисти? Яка нісенітниця!

Своєрідною відповіддю геббельсівській пропаганді Кремля в Одесі став 10-тисячний мітинг протесту одеситів проти вторгнення в Україну російських військ, що відбувся 2 березня. З Приморського бульвару мітингувальники попрямували до Генконсульства Російської Федерації в Одесі, скандуючи: «Крим – Україна!», «Путін, геть!» «Нет – войне!».

Проте «Русская весна» під проросійськими лозунгами рветься взяти реванш. Як людина військова, я добре обізнаний щодо змісту всіляких контрагітаційних заходів, яким у Радянському Союзі приділялася ве-

Євген ТИЩУК

лика увага. І саме вони нині масово проводяться в нашій країні розвідниками та «феесбешниками» колісь дружньої нам держави Росії. І тут я не можу не погодитися із Збігневом Бжезинським, у минулому радником президента США з національної безпеки, який декілька днів тому в газеті *The Washington Post* написав: «Путін заздалегідь знав, що російськомовні кримчани схвалять його вторгнення, але не міг передбачити реакцію українських військових у Криму, тож «прийшов у масці, як гангстер-мафіозі»...

Тепер же, на думку З. Бжезинського, успіх, можливо, «спокусить Путіна повторити «спектакль» у східних областях України». Що ми й спостерігаємо на тлі деморалізованого СБУ та міліції. Ставка робиться на проросійські партії та провокаторів-акторів.

Доречно зазначити, що по деяких українських каналах уже пройшла інформація про те, що Південно-Східним регіоном України у супроводі російських ЗМІ подорожує група активістів, які провокують людей на конфлікти і протистояння, залякуючи їх «фашистським нашестям» і «коричневою чумою». Так, у Севастополь під російськими прапорами прибули нібито жителі Одеси. Проте раніше вони ж таки штурмували Харківську ОДА, повідомляє телеканал ТСН.

Перший сюжет російського телебачення зроблено під час подій 1 березня в Харкові, коли мешканець Москви повісив російський прапор на будівлю Харківської ОДА.

Друге відео – із Сімферополя, куди так звані корінні одеситки приїхали попросити допомоги й розповісти про те, що в Одесі нібито «піднявся народ проти фашистів». За їхніми словами, від людей вимагають передати новій владі 50 відсотків свого майна. Всі ці спектаклі відбуваються за одним сценарієм. Нібито в Україні російськомовних мешканців не поважають та переслідують оскаженілі бандерівці. Отже, висновок: потрібно їх захистити сила-

ми доблесної російської армії. Але вся світова спільнота бачить у цьому добре зрежисований спектакль за аналогією з 1939 роком, коли Гітлер спочатку захопив Судети, а потім окупував Прагу та Чехословаччину, бо там нібито принижували етнічних німців.

Отже, план дестабілізації та розколу України почав діяти. Сподіваюсь, у нового керівництва нашої держави вистачить розуму й сил подолати ці виклики та зберегти цілісність неньки-України.

Не можу не сказати декілька слів і про одеських журналістів.

Адже вони намагаються в міру своїх сил вплинути на «інформаційну війну», що вибухнула. Практично всі одеські видання й телеканали відмовилися співпрацювати з росіянами.

«Ми – одеські власкори всеукраїнських центральних каналів і декілька одеських каналів – домовилися: припиняємо співпрацювати з росіянами. Не ділитимемося з ними контактами або не передаватимемо наше відео, – розповів власкор телеканала «Інтер» в Одесі Андрій Анастасов. – Я прийняв для себе це рішення не як співробітник «Інтера», а як журналіст, людина, яка дотримується професійної етики».

За словами журналіста, від співпраці з російськими колегами, окрім «Інтера», відмовилися одеські корпункти телеканалів «1+1», «ICTV», «5 канала».

І насамкінець чисто одеський жарт від одеського інтернет-видання «Новостник» (<http://novostnik.com.ua/novosti/banderovskaya-odessa-glazami-dmitriya-kiseleva/>). Вони запропонували російським журналістам кореспонденцію, зроблену на зразок того абсурду, що зараз летить з російських телеканалів.

«Влада в Україні захоплена озвірілими від безкарності фашистськи-

ми угрупованнями, про це все відомо. Але життя колісь багатого і процвітаючого міста Одеси насилу піддається опису. Але ми спробуємо це зробити».

Титульною нацією в Одесі нова влада оголосила жидобандеровців. Російськомовне населення, тобто ті, хто не встиг втекти в катакомби, піддається страшенним репресіям. Селище Котовського перетворилося на гетто для російськомовних ізгоїв, там їм дозволено ходити лише в личаках або валянках. З чуток, у гетто запуснені ведмеді.

Чорне море перейменоване в Червоно-чорне. А знаменитому пам'ятнику Дюку Ришельє прилаштували бронзовий оселедець.

В одеському Оперному театрі йде опера «Мадам Бандерфляй». Усі інші спектаклі заборонені...

Жахливе життя дітей. У школі на уроках історії вони вчать за підручником «Історія Древньої Одеси з 5 по 3 тисячоліття до нашої ери». На уроках праці діти вчать виготовляти коктейлі Молотова. Дівчат, які погано пишуть диктант з української мови, просто з-за парт вивозять у публічні будинки, один із яких розташований у будівлі колишнього Російського театру.

По усій Одесі-мамі масово вирубуються берези. На їх місці садять калини.

У кожному будинку призначений комендант, який щодня перевіряє в усіх жителів наявність прапорів України та УПА, знання гімну України й найважливіших дат із життя Степана Бандери»...

Ну як вам, шановний читачу? Схоже на те марення, яким забивають голови росіян. Тож усмінемося й повіримо в те, що в нашої держави – краще майбутнє, ніж те, що намалював у своїй хворій голові пан президент колісь дружньої нам Росії. Переконаний, Одеса не купилася й не купиться на провокаційну пропаганду Путіна. Адже це європейське місто, яке має перспективу кращого майбутнього в складі єдиної соборної України.

9 березня, у день народження Тараса Шевченка, одесити, зібравшись на Потьомкінських сходах, виконали державний гімн України